

[Lasse Budtz]

Tørnæs vrider sig i dette politiske striptease-nummer, når vi nu taler om nøgenhed. Nu har vi fået klarlagt, at hr. Tørnæs tager fejl på det sociale område, på det område, der omfatter samarbejdet med kommunerne, og i spørgsmålet om mediepolitikken.

I spørgsmålet om sikkerhedspolitik talte hr. Tørnæs karakteristisk nok om de ulidelige sikkerhedspolitiske debatter. Ja, der skal jo altså en sans til for ekshibitionisme, understreget af tidligere bemærkninger af hr. Tørnæs, for at sige den slags ting, fordi partiet venstre gang på gang er kommet i modsætningsforhold ikke alene til folketingets flertal, men – synes jeg vi skal minde denne stripteasedanser om – også befolkningen.

Sagen er jo i al sin enkelhed den – og da hr. Tørnæs ikke ved det, vil jeg gerne fortælle ham det – at der er et klart manifesteret, sikkert flertal for den afspændingspolitik, folketingets flertallet står for. Det er bevist ved den ene opinionsundersøgelse efter den anden. Det er f.eks. fastslået for kun få måneder siden, at der er 70 pct. tilhængere i befolkningen for tanken om en atomvåbenfri zone, og det blad, der står hr. Tørnæs så nær, nemlig Berlingske Tidende, offentliggjorde i et lille hjørne af en venstreside for nylig, for det skulle jo nødvendig komme frem, at resultatet var som det var, en opinionsundersøgelse, som klart fastslog, at befolkningen og et stort massivt flertal i hr. Tørnæs' egne rækker går ind for et atomprøvestop. Men det har man ikke gjort meget ved i hr. Tørnæs' parti, i regeringen, hos udenrigsministeren, hos statsministeren og slet ikke i Berlingske Tidende, der bragte omtalen af undersøgelsen.

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Jeg kan forstå på hr. Tørnæs, at det, han i sit første indlæg kaldte tiårets største socialpolitiske tiltag, nu pludselig er blevet til, at socialdemokratiet sjældent anviser finansieringskilderne på sine forslag. I den anledning har jeg da lyst til at minde hr. Tørnæs om, at socialdemokratiet i fortidspensionsreformen faktisk anviste finansieringen. Vi gjorde det i øvrigt i et tæt samarbejde med regeringen, og det kan da være, at finansministeren, der dengang var socialminister, kan komme herop og fortælle hr. Tørnæs, at socialdemokra-

tiet faktisk var med. Om delpensionsforslaget må vi jo sige, at langt de fleste af dem, der kommer på delpension, i givet fald ellers ville have valgt efterløn. 105.000 kr. er nu engang mere end 56.000 kr. eller 28.000 kr., og at påstå, at det koster 1,2 mia kr., er det rene fup. Vi har ikke den mindste bekymring ved at sige til landets pensionister, at de får de penge, som rettelig tilhører dem, når socialdemokratiet kommer tilbage til regeringsmagten, for vi ved, der ikke er blevet brugt en krone. Men under denne regering er der jo slet ingen sammenhæng mellem, hvad der foregår i arbejdsministeriet, og hvad der foregår i socialministeriet. Besparelsen i arbejdsministeriet vedrører tilsyneladende slet ikke socialministeriet.

Så erklærede hr. Tørnæs, at der ikke er kommet nogen kritik fra mig af delpensionsforslaget. Nu har vi for ganske få dage siden haft den debat, men jeg vil da gerne gentage et par af de indvendinger, der kom, til ære for hr. Tørnæs. Et af de problemer, som vi brugte ganske megen tid på, og hvorunder hr. Tørnæs, så vidt jeg husker, var i salen, var det problem, som blev rejst, fordi socialministeren i et af sine bilag havde fortalt, at desværre ikke alle lønmodtagere var omfattet af regeringens, af dette tiårs største socialpolitiske tiltag, og man spurgte derfor, om socialministeren ville stille et ændringsforslag, så denne gruppe kom med, men det ville socialministeren ikke. Jeg kan forstå, at jeg ikke længere skal fortsætte den del af debatten, og den er – indrømmet – uendelig kedelig, men den er foranlediget af hr. Tørnæs.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Af hensyn til hr. Tørnæs, der måske ikke har været til stede i salen, skal jeg gerne gentage det, jeg sagde allerede under både første og anden behandling af det kommunale forslag, nemlig at socialdemokratiet klart tilslutter sig den aftale, der er indgået.

Men det må så foranledige følgende modspørgsmål til hr. Tørnæs: vil hr. Tørnæs være parat til at bringe regeringens lovforslag i overensstemmelse med det, de kommunale organisationer har accepteret? Hvis hr. Tørnæs vil det, kan han også forvente socialdemokratiets stemmer ved tredjebehandlingen.